

Sygn. akt VI Ka 191/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska SO Tomasz Skowron

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2014r.

sprawy **M. N.**

oskarżonego z art. 288 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 17 stycznia 2014 r. sygn. akt VIII K 676/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. N. w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z pkt 3 części dyspozytywnej dotyczące zobowiązania do naprawienia szkody na podstawie art. 72 § 2 kk,

- na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonej Z. W. kwoty 4880,46 zł (czterech tysięcy ośmiuset osiemdziesięciu złotych i czterdziestu sześciu groszy),

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego M. N. na rzecz oskarżycielki posiłkowej Z. W. kwotę 420 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 191/14

UZASADNIENIE

M. N. został oskarżony o to, że:

w dniu 29 czerwca 2013 roku w M., województwa (...), umyślnie dokonał uszkodzenia samochodu osobowego m-ki C. o nr rej. (...) w ten sposób, że wykorzystując nieobecność użytkownika wyrwał kłamkę w prawych, przednich drzwiach, wybił prawe zewnętrzne lustro, wyrwał antenę radiową, wyrwał wycieraczkę tylnej szyby oraz porysował powłokę

lakieru na tylnych, prawych drzwiach, tylnym błotniku nad wlewem paliwa, w lewych tylnych i przednich drzwiach, czym spowodował straty o łącznej wartości 4.880,46 zł działając na szkodę Z. W., tj. o czyn z art. 288§1kk.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział Zamiejscowy w Kamiennej Górze wyrokiem z dnia 17 stycznia 2014r. sygn. akt VIIIK 676/13:

1. M. N. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 288§1kk i za to na podstawie art. 288§1kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69§1 i 2kk i art. 70§1 pkt 1kk wykonanie orzeczonej wobec M. N. kary pozbawienia wolności zawiesił warunkowo na okres próby wynoszący 2 lata,
3. na podstawie art. 72§2kk zobowiązał M. N. do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłacenie na rzecz Z. W. kwoty 4880,46 złotych w terminie jednego roku od uprawomocnienia się wyroku,
4. na podstawie art. 627 kpk zasądził od M. N. na rzecz Z. W. kwotę 432 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego,
5. na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił M. N. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniosła oskarżycielka posiłkowa Z. W. za pośrednictwem swego pełnomocnika, który zaskarżył powyższe orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze. Zarzucił błąd, polegający na niezastosowaniu środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody pomimo złożenia przez pokrzywdzoną wniosku w trybie art. 46 kk, a co za tym idzie konieczności obligatoryjnego orzeczenia przez Sąd I instancji.

Stawiając powyższy zarzut pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wniósł o zmianę wyroku I instancji polegającą na orzeczeniu środka karnego w postaci naprawienia szkody.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Oskarżony M. N. nie złożył apelacji w niniejszej sprawie zaś Sąd Okręgowy nie znajduje przesłanek do zmiany lub uchylenia wyroku na korzyść oskarżonego w oparciu o art. 439 kpk względnie art. 440 kpk.

Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej Z. W. pismem z dnia 12.12.2013r. w jej imieniu wniósł o orzeczenie środka karnego w postaci naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. (k. 115). Oczywistym jest, że podstawą prawną takiego rozstrzygnięcia jest art. 46§1 kk, z treści tego przepisu zaś wynika, że w przypadku złożenia takiego wniosku orzeczenie środka karnego jest obligatoryjne. Sąd I instancji powinien więc, wydając wyrok skazujący, orzec ten środek karny przy czym – co również oczywiste – wykluczało to jednoczesne orzeczenie środka probacyjnego z art. 72§2 kk. Apelacja pozostaje więc uzasadniona zwłaszcza, że naprawienie szkody na podstawie art. 46§1kk jest korzystniejsze dla pokrzywdzonej, jako że w przypadku orzeczenia tego środka karnego nie określa się terminu do jego wykonania i jest on wykonalny zaraz po uprawomocnieniu się wyroku.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec M. N. w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcie z pkt 3 części dyspozytywnej dotyczące zobowiązania do naprawienia szkody na podstawie art. 72§2kk oraz na podstawie art. 46§1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonej Z. W. kwoty 4.880,46 złotych. W pozostałej części zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 635 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego M. N. na rzecz oskarżycielki posiłkowej Z. W. kwotę 420 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 635 kpk Sąd Okręgowy kierując się zasadą słuszności, jako że zmiana wyroku nastąpiła z powodu uchybienia Sądu I instancji, zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

uk.